

panaszoshoz hiteles másolatban csatolt és 1925. évi november hó 29-én kelt határozata alapján keletkezett és ha a szóbanforgó tartalékalap a panaszban előadottak szerint az 1925/26. üzletévben a veszteség fedezésére lesz felhasználva, úgy nincsen semmi akadálya annak, hogy a már megadózott tartalékalapból erre a célra felhasználandó összeg a H. Ö. 15. §. 4. pontja alapján az 1927. évi társulati adó megállapításánál a mérlegszerű nyereségből levonásba hozassék.

Panaszos a H. Ö. 13. §-ának 14. pontjához fűzött végrehajtási utasítás (3.) bekezdésére hivatkozással kéri a szóbanforgó tartalékalap adómentességének megállapítását. A felhívott rendelkezés külföldi valutára szóló tartozások értékeléséről rendelkezik, tehát a jelen esetben nem alkalmazható, mert a külföldi részvényesek osztalékkövetelése magyar koronákra szól. Ha külföldi valutára szólt volna, akkor a valorizálás kérdése nem merül fel és erre a célra tartalékolás nem történik. A tartalékolás a valorizálás lehetőségének a következménye volt és nem valamely külföldi valuta forgalmi értékének emelkedésére, hanem a magyar korona értékének csökkenésére tekintettel tartalékolta a vállalat.

Az adómentesség megszűnését követő év társulati adója az adómentesség megszűnése évének teljes üzleti eredménye alapján állapítandó meg. (Közig. Biróság 10.820/1926. P. sz.) Panaszos azon a címen kéri az 1924. évi társulati adó alapjából az 1923. évi üzleteredmény fele részének levonását, hogy 1923. évi június hó 30-ig az 1907. évi III. t.-cikk alapján adómentességet élvezett.

A bíróság a kérelmet nem teljesíthette, mert az 1922. évi XXIV. t.-cikk 6. §-a szerint ideiglenesen adómentes vállalatoknál a kincstárnak a társulati adó követeléséhez való joga az adómentesség megszűnését követő hónap első napján nyílik meg, vagyis a jelen esetben 1923. évi június hó 1. napján nyílt meg. Az 1924. évre tehát azon a címen, hogy a vállalat 1923-ban állami kedvezményeket élvezett, adóleszállításnak helye nincsen.

Az 1922:34. t.-c.-ben biztosított házadómentesség nem mentesít a rokkantellátási adó alól is (Közig. Biróság 14.795/1927. P. sz.) Panaszos a terhére kivetett rokkantellátási adót azért sérelmezi, mert az 1923. évi 34. t.-c. a lakásépítő külön tevékenység útján emelt épületekre „házadómentesség“-et biztosított, a rokkantellátási adóról szóló H. Ö. 3. §-ának (2.) bekezdése szerint pedig csak az ideiglenes házadómentesség nem mentesít a rokkantellátási adó alól.

A panasz alaptalan.

A házadóról szóló 1927. évi H. Ö. 2. és 5. §-a csak állandó és ideiglenes házadómentességet ismer, ezen utóbbi keretébe